

2015 m. liepos 14 d. Finanzgericht Düsseldorf (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen/Hauptzollamt Bielefeld

(Byla C-365/15)

(2015/C 328/04)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht Düsseldorf

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen

Atsakovė: Hauptzollamt Bielefeld

Prejudicinis klausimas

Ar 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą⁽¹⁾, 241 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jame nurodytoje konkrečios valstybės teisėje atsižvelgiant į Sąjungos teisės veiksmingumo principą turi būti numatytos palūkanos už grąžintas importo muito sumas nuo muito sumų sumokėjimo momento iki grąžinamų sumų išmokėjimo ir tais atvejais, kai teisė į grąžinamąją išmoką konkrečios valstybės teisme nėra apskūsta?

⁽¹⁾ OL L 302, p. 1.

2015 m. liepos 24 d. Ackermann Saatzeit GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzeit GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzeit GmbH, Hybro Saatzeit GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzeit Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzeit GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzeit Lundsgaard GmbH, Saatzeit Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzeit GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. gegužės 18 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimtų nutarties byloje T-559/14 Ackermann Saatzeit GmbH & Co. KG ir kt./Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba

(Byla C-408/15 P)

(2015/C 328/05)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantės: Ackermann Saatzeit GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzeit GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzeit GmbH, Hybro Saatzeit GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzeit Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzeit GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzeit Lundsgaard GmbH, Saatzeit Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzeit GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG, atstovaujamos avocat P. de Jong, advocaten, P. Vlaeminck, B. Van Vooren

Kitos proceso šalys: Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba

Apeliančių reikalavimai

Apeliantės Bendrojo Teismo prašo:

- konstatuoti, jog nutartyje byloje T-559/14 Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad apeliantės nėra konkrečiai susijusios su 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 511/2014⁽¹⁾ dėl Nagojos protokolo dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo naudotojams skirtų atitiktis priemonių Sąjungoje,
- visiškai panaikinti Bendrojo Teismo nutartį byloje T-559/14 ir pripažinti, kad apeliantės yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su ginčijamu reglamentu ir todėl pripažinti ieškinį dėl panaikinimo priimtinu,
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis nuspręstų dėl esmės.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas – Apeliantės tvirtina, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad jos nėra konkrečiai susijusios su ginčijamu reglamentu. Jos teigia, kad jos yra konkrečiai susijusios, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, nes egzistuoja teisinė kolizija tarp dviejų tarptautinių sutarčių, kurių dalyvė yra ES (Tarptautinė konvencija dėl naujų augalų veislių apsaugos ir Biologinės įvairovės konvencijos Nagojos protokolas); pirmąja iš jų įgyvendinamas ES chartijos 13 straipsnis dėl mokslinių tyrimų laisvės. Po to ES abi tarptautines sutartis įgyvendino dviem tiesiogiai veikiančiais reglamentais: ankstesniu Reglamentu 2100/94, kuriuo apeliančių naudai pripažįstama pagrindinė teisė į mokslinių tyrimų laisvę, ir vėlesniu ginčijamu Reglamentu 511/2014, kuriuo ta teisė labai apribojama. Abiejuose reglamentuose nereikalaujama ar net pagal ES teisę neleidžiama priimti teisės aktų nacionaliniu lygmeniu ir nereikia priimti jokių įgyvendinimo arba deleguotųjų teisės aktų ES lygmeniu.

Tokiomis teisinės aplinkybėmis apeliantės teigia, kad jos yra konkrečiai (ir tiesiogiai) susijusios, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio 4 dalį, nes įvykdytos šios sąlygos: jos priklauso teisinei asmenių, kuriems būdingos „specifinės teisinės savybės“ (kaip asmenys, turintys teisę laisvai naudotis komercine augalų medžiaga, t. y. besinaudojantys selekcininkams numatyta išimtimi), grupei, kuri numatyta ne pačiame ginčijamame reglamente, o kitame tiesiogiai veikiančiame reglamente, kuriame nereikalaujama nacionaliniu lygmeniu imtis tolesnių įgyvendinimo priemonių; ginčijamas reglamentas prieštarauja viršesnės teisės normoms, būtent ES chartijos 13 straipsniui ir tarptautinei sutarčiai, kurios dalyvė yra ES; teisinė grupė yra uždara ir absoliuti, o dėl to apeliantės konkrečiai susijusios ne socialiniu ir ekonominiu aspektais, o teisiškai, nes yra tik viena pagrindinė selekcininkams numatyta išimtis nepažeidžiant „panašių“ teisių.

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas – Apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nenusprendė dėl to, ar ES teisės aktų leidėjas turėjo ypač atsižvelgti į apeliančių padėtį remdamasis aiškiais viršesnių teisės aktų nuostatomis, ir dėl to, kad ginčijamu reglamentu apeliantės verčiamos dalyvauti teisiniuose santykiuose, kuriais pažeidžiama viršesnė teisės norma, būtent ES chartijos 13 straipsnis.

Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas – Apeliantės teigia, jog konstatavus nepriimtinumą ES teisminės apsaugos sistemoje atsirastų spraga ir taip būtų pažeistas ES chartijos 47 straipsnis. Pirma, augalų veislių selekcininkai savo teisę tiesiogiai kildina iš Reglamento dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje, kuriuo ES įgyvendino ES chartijos 13 straipsnį ir tarptautinius ES išpareigojimus pagal Konvenciją dėl naujų augalų veislių apsaugos. Antra, ginčijamame Reglamente 511/2014 nustatyta tiesiogiai veikianti pareiga imtis atsargumo priemonių, o pačiu ginčijamu reglamentu įgyvendintas Nagojos protokolas, kurio susitariančiąja šalimi yra ES. Abiem atvejais nei ES institucijoms (priimant reglamentuojamojo pobūdžio ES teisės aktus), nei valstybėms narėms (įgyvendinant nacionalinėje teisėje) nereikia imtis jokių įgyvendinimo priemonių; toks įgyvendinimas net teisiškai neleidžiamas pagal ES teisę. Todėl SESV 267 straipsniu nėra suteikiama reali galimybė atlikti teisminę priežiūrą, taip pat nebus priimta reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, kaip jie suprantami pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Apeliantės teigia, kad taikant Sprendimo *Inuit* (C-583/11 P) 92 punkte nustatytą kriterijų, kai tinkama teisminė priežiūra siejama su atsakomybe už ginčijamos priemonės įgyvendinimą, vienintelė įmanoma išvada yra tokia, kad šioje byloje tiesioginis ieškinytis pagal SESV 263 straipsnį yra vienintelis galimas ir tinkamas procesinis būdas teisminei peržiūrai.

⁽¹⁾ OL L 150, p. 59